

631

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 23 maja 1951 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 30 października 1950 r. w sprawie upoważnienia organów wodno-melioracyjnych do udzielania zamówień osobom, nie wymienionym w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych.

Na podstawie § 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 października 1950 r. w sprawie upoważnienia organów wodno-melioracyjnych do udzielania zamówień osobom, nie wymienionym w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w spra-

wie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Monitor Polski Nr A-120, poz. 1477), § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Upoważnienia zawarte w § 1 tracą moc z dniem 31 grudnia 1951 r.“

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: J. Dąb-Kocioł

632

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 18 maja 1951 r.

w sprawie trybu kierowania do pracy lekarzy wymienionych w art. 24 ustawy o zawodzie lekarza.

Na podstawie art. 24 ust. 6 ustawy z dnia 28 października 1950 r. o zawodzie lekarza (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 458) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w zarządzeniu określenie „lekarz“ oznacza lekarza, który uzyskał zaświadczenie o prawie wykonywania zawodu po dniu 29 października 1950 r., a nie podlega ustawie z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 106).

§ 2. 1. Prezydium wojewódzkich rad narodowych, właściwych ze względu na położenie zakładów społecznych służby zdrowia, w których lekarze są zatrudnieni, a jeśli chodzi o lekarzy nie zatrudnionych w tych zakładach — prezydium wojewódzkich rad narodowych, właściwych ze względu na miejsce zamieszkania lekarzy, wydadzą lekarzom w ciągu dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie zarządzenia skierowania do pracy w zakładach społecznych służby zdrowia.

2. Lekarzom, którzy po dniu 29 października 1950 r. a przed dniem wejścia w życie zarządzenia przesiedlili się do innej miejscowości w celu podjęcia pracy w zakładach społecznych służby zdrowia, wskazanych im przez prezydium wojewódzkich rad narodowych, wydaje się skierowania, zobowiązujące ich do pracy w tych zakładach bądź w innych zakładach położonych w tej samej miejscowości.

§ 3. 1. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej wydaje skierowania po zasięgnięciu opinii komisji zdrowia oraz zgodnie ze szczegółowym ilościowym planem zatrudnienia lekarzy w zakładach społecznych służby zdrowia, ustalonym przez Ministra Zdrowia.

2. W razie skierowania lekarza do zakładu położonego na obszarze innego województwa prezydium działa w porozumieniu z prezydium wojewódzkiej rady narodowej, właściwej ze względu na położenie tego zakładu.

§ 4. 1. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej dostarcza komisji zdrowia potrzebne do wydania opinii

materiały, a w szczególności wykaz lekarzy zatrudnionych bądź zamieszkających na terenie województwa.

2. Komisja zdrowia przed wydaniem opinii zapoznaje się z życzeniami poszczególnych lekarzy, których w tym celu wzywa na swoje posiedzenie.

§ 5. 1. Skierowanie powinno w szczególności zawierać:

- 1) imię, nazwisko i adres lekarza;
- 2) określenie zakładu społecznego służby zdrowia, do którego lekarz zostaje skierowany;
- 3) stanowisko, które lekarz ma objąć w tym zakładzie;
- 4) liczbę godzin pracy w wymiarze tygodniowym oraz
- 5) termin podjęcia pracy, jeśli chodzi o lekarzy, którzy zostają skierowani do innego zakładu społecznego służby zdrowia.

2. W skierowaniu stwierdza się również, że dwuletni okres, w którym lekarz jest obowiązany do pracy w zakładach społecznych służby zdrowia, wskazanych w skierowaniu, biegnie:

- 1) w przypadku, gdy lekarz zostaje zobowiązany do pracy w dotychczasowym zakładzie, jednak z wyjątkiem przypadku określonego w § 2 ust. 2 — od dnia wydania skierowania;
- 2) w innych przypadkach — od dnia podjęcia pracy.

§ 6. 1. Odpis skierowania prezydium wojewódzkiej rady narodowej przesyła zakładowi społecznemu służby zdrowia, do którego lekarz zostaje skierowany.

2. Jeżeli lekarz nie zgłosił się do pracy w terminie określonym w skierowaniu, zakład społeczny służby zdrowia zawiadamia o tym prezydium wojewódzkiej rady narodowej w ciągu tygodnia od upływu tego terminu.

§ 7. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej, właściwej ze względu na położenie zakładu, w którym lekarz jest zatrudniony na podstawie skierowania, może w przypadkach, gdy uzna to za celowe, przenieść lekarza w czasie trwania obowiązku pracy do innego zakładu społecznego służby zdrowia, położonego w tej samej miejscowości.